

Šestá kapitola pojednává o svatém městě Jeruzalémě a svatých místech v něm, a nejprve o chrámu Páně a některých dalších.

Poté, co jsem tedy navštívil výše zmíněná místa, s Božím dopuštěním jsem ve čtvrtek po objevení svatého kříže vstoupil do svatého města Jeruzaléma. Toto je město Boha, velkého Krále, o kterém byly vyprávěny slavné věci, protože je nachové od nejcennější krve neposkvrněného Beránka Kristova, přinášejícího spásu. Jeruzalém je metropolí zaslíbené země na hoře ležící blízko ní, jejíž základy leží na svatých horách, ne malých ani velkých, ale objímajících střed ctnosti, umístěných v neklidnějším vzduchu, bez řek a pramenů, které se uměle zásobují vodou; a ve městě je mnoho vodovodů a cisteren, které zajišťují vodu pro jeho potřeby. Voda je do Jeruzaléma přiváděna z potoků kolem Hebronu a poblíž cesty vedoucí do Hebronu je samotný vodovod zcela otevřený pro ty, kteří tam jdou.

V tomto nejsvatějším městě, abych začal nejprve s dřívějšími dobami, je chrám Hospodinův na Jebuze (*podle Bible město, co stálo na místě Jeruzaléma*) na východě, ne ten, který postavil Šalomoun, protože ten byl zcela zbořen, jak dosvědčuje Písmo, ale na stejném místě byl obnoven jiný, kulatého tvaru, poměrně široký a vysoký, pokrytý olovem z velkých a leštěných kamenů, s širokým a rozlehlým atriem, bez jiného prostoru pro blízké sídlo v okolí. Atrium samotné není zastřešeno, ale pod ním je dobře vyložen bílým mramorem, kterého se Saracéni, s největší úctou, nejvíce bojí, vstupují bosí a líbají ho, mnohokrát klečí a nedovolují žádnému křesťanovi vstoupit do nádvoří nebo chrámu, říkajíc, že takové svaté místo, které považují za jediný dům Boží, by nemělo být znesvěceno křesťany ani Židy, které považují za psy a nevěřící.

Vskutku, na tomto místě chrámu se stalo mnoho velkých a podivuhodných Božích skutků, jak dosvědčují písmena Starého i Nového zákona, která by byla příliš dlouhá na to, abychom se jich dotkli. Na tomto místě se věří, že Boží kněz Melchisedech poprvé mysticky obětoval Bohu chléb a víno. Říká se také, že toto místo bylo Bohem ukázáno Abrahamovi, aby obětoval svého syna, na což anděl, zůstal nezraněn, obětoval berana s rohy mezi trny místo svého syna, touto obětí mělo být nejjasněji prorokováno umučení Krista, Syna Božího a člověka. Říká se také, že je to místo, kde blažený patriarcha Jákob viděl vztyčený žebřík s vrcholem dotýkajícím se nebe s anděly Božími vystupujícími a sestupujícími. Na tomto místě také David viděl anděla lidu, jak se mu poddává, když vložil krvavý meč do pochvy. Na tomto místě také Šalomoun, milovaný Bohem, pronesl modlitbu zasvěcenou Bohu vhodnou pro toto místo, a s kněžími a služebníky ji s největší pozorností zasvětil podle pokynů Boží milosti s předepsanou slavností. Na tomto místě byla prý požehnaná Panna Marie před zasnoubením vzata od rodičů k Bohu, aby mohla pilněji plnit povinnosti ženy a panny práním

chrámových rouch, šitím roztrhaných oděvů, zdobením jehlou a vykonáváním takových ženských a panenských povinností. Na tomto místě Panna Matka později obětovala Bohu svého společného syna, chlapce Ježíše, podle přikázání zákona, a obětovala Pánu vykoupení prvorozeného mužského dítěte za něj. Tam jak blažený Symeon, přijímaje Krista do náruče, tak blažená prorokyně Anna jasným hlasem, oba inspirovaní Duchem svatým, zvěstovali, že má přijít Spasitel světa. Z tohoto místa Kristus vyhnal ty, kdo prodávali a kupovali. Na tomto místě často učil, s chlapcem se hádal, dával sladkou odpověď těm, kdo se ptali, vykonal mnoho zázraků, toto místo velmi doporučoval, což vše je jasněji obsaženo ve svatých evangeliích. Nad vrchol tohoto chrámu byl poslán Syn Boží, aby božským hlasem a mužným duchem odrazil pokušitele, a jak se slušelo, jako Pán všech získal posvátnou službu andělů.

Vedle tohoto chrámu byl Jakub menší, nazývaný také bratrem Páně, sťat holí valcháře a šťastně dokončil svou mučednickou smrt. Vedle tohoto chrámu vlevo je stará zlatá brána, město a chrámové nádvoří, o nichž se Písmo chvályhodně zmiňuje. Poblíž chrámu vpravo je podlouhlý kostel, pokrytý olovem, který se běžně nazývá Šalomounova škola. Někteří říkají, že tam kdysi stál Šalomounův příbytek a krásná sloupová. Nedaleko na sever je ono známé jezírko, které podle evangelia uzdravovalo nehybné, a k témuž jezírku sousedí krásný kostel svaté Anny, Kristovy babičky, kde se prý počala a narodila Panna Marie a kde je v jisté podzemní kryptě zobrazen pohřeb Jáchyma a blahoslavené Anny, jeho rodičů. A nedaleko je kostel, kde Kristus, pozvaný, seděl s farizejem, a ta nejblahoslavenější hříšná žena Magdaléna, nestydatě a bezostyšně vstoupí na hostinu, umyla Pánovy nohy slzami, otřela je vlasy a zasloužila si odpuštění hříchů. V Jeruzalémě je místo, kde je Kristus bičován, poplíván, bičován, zesměšňován, odsuzován, korunován trním, břemenem kříže a snášen utrpením za mrtvé s vášnivou trpělivostí.

Od chrámu Páně směrem na jih se nachází požehnaná hora Sion uvnitř města Jeruzaléma, jejíž brána je nad všemi svatostánky Jáкова milovaného Pánem. Tato hora je sice o něco vyšší než zbytek města, od města se k ní stoupá, ale zvenčí je oddělena hlubokým údolím. Je to však pevnější místo města, které je v Písmu často zmiňováno jako hora města Davidova, na které později přebývali ostatní jeruzalémští králové, na které odpočívají těla Davida a Šalomouna a mnoha proroků a jeruzalémských králů. Na úpatí této hory postavil sultán směrem k městu hrad a je pečlivěji strážěn zástupcem kastelána a služebníky. Stručně řečeno, na této nejsvětější hoře, kterou Kristus navštěvoval, požehnaný svou matkou a učedníky, bylo posvěceno mnoho míst, zejména proto, že na určitém místě této hory slavil Syn Boží se svými učedníky Velikonoce, posvětil své nejsvětější tělo a krev a dal je svým učedníkům, ustanovil novou smlouvu a nejmilejší učedník leží na hrudi svého mistra, kde

vstřebával věty nebeských tajemství, která měla být později věrně a velmi opatrně zjevena věřícím podle požadavků naší spásy. Na této hoře pokorný učitel a Pán umyl nohy učedníkům, přepásal se lněným rouchem, učil nás blahodárným příkladem, pronesl Pánovo kázání a v lásce upevnil základ a dovršení víry v Boha. Na této hoře po Kristově smrti učedníci se s Ježíšovou matkou nejzbožněji setrvali v modlitbách. Na této hoře po zmrtvýchvstání se Kristus zjevil učedníkům za zavřenými dveřmi a hmatatelně se ukázal Tomášovi, který nevěřil. Také na této hoře, v den Letnic, sestoupil Duch svatý na učedníky s ohnivými jazyky rozdělenými mezi ně a rozdávajícími neslýchané skutky božských charismat. Na této hoře po nanebevstoupení Krista přebývala nejblahoslavenější Matka Boží a nakonec, když zemřela, byla svým synem vzata na nebeský trůn.

Podobně na hoře Sion je velmi dobře vidět onen velký kámen, který byl přivalen k nepřátelskému pomníku. Na hoře Sion, kde byl s'at Jakub Větší, je krásný arménský kostel a je kostelem významným pro víru. Kromě římskokatolické církve je v Jeruzalémě mnoho církví schismatických křesťanů, které neposlouchají Nejvyššího papeže a samy jsou mezi sebou rozdělené různými herezemi a schizmaty, existuje mnoho křesťanských sekt, z nichž každá se v těchto zámořských končinách liší v obřadech a různých způsobech. Jsou tu Řekové, Syřané, Nestoriáni, Jakobité, křesťané z Beltu, Núbijci, Etiopané, indiští kněží vyznávající Janovu víru a Gruzínci, jejichž víru, způsob života a omyly by bylo dlouhé popisovat. Nicméně zde vyprávím o několika věcech, které se v Jeruzalémě a Svaté zemi od počátku až do současnosti staly a projevily z Boží prozřetelnosti, ty pozoruhodnější zde vyprávím k oddanosti čtenářů. Kdo však chce znát jednotlivé velké Boží věci, je vhodné, aby zkoumal široké stránky posvátných dějin.